

कर्त्तरि कर्मणि किं स्थातव्यं स्त्रियं ब्रह्म-
भूयम् ॥ ब्रह्महत्या इह भावे कृत्वाः । असं-
ज्ञायामित्येव सूर्योऽर्कः भिद्योऽज्ञो नदी । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

कृत्वा, स्त्री, (कृ + भावे कृप्) । क्रिया । यथा कां
कृत्यामकार्षीः । देवता । यच्च देवताविशेषः । इत्य-
मरभरतौ ॥ यथा, प्रज्ञादचरिते ।

“कृत्यामुत्पादयामासुर्ज्वालाभालोऽज्जलाकृतिम्” ॥
तस्या ध्यानं यथा,—

“क्रोधाज्जलन्तीं ज्वलनं वमन्तीं
हृदि दहन्तीं दितिजं यस्मिन्तीम् ।
भीमं नदन्तीं प्रणमामि कृत्वां
रोक्ष्यमाणां क्षुधयोऽकालीम्” ॥ * ॥

आभिचारिकी क्रिया । यथा,—

“रोगकृत्यायहादीनां निरासः शान्तिरोरिता ।
वश्यं जनानां सर्वेषां विधेयत्वमुदीरितम्” ॥
इति षट्कर्मदीपिका ॥

कृत्रिमं, स्त्री, (कृ + कृत्तिः मप् च) । विवृण्वयम् ।
इति मेदिनी । काचलवयम् । जवादिनामगन्ध-
द्रव्यम् । रसाज्जगम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृत्रिमः, पुं, सिद्धकः । (तुरस्कनामगन्धद्रव्यविशेषः) ।
इति मेदिनी ॥ (कृ + “कृत्तिः कृत्तिः” । कृत्वा क्रियया
निर्हन्ति इति “त्रैमपि नित्यम्” इति मप्) । दाद-
श्रविष्यपुल्लान्तर्गतपुल्लविशेषः । इति जटाधरः ।
(एतद्विषयकविवरणान्तु पुल्लशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कृत्रिमः, चि, (“कृत्तिः कृत्तिः” । ३ । ३ । ८८ । इति
कृत्तिः । ततः कृत्वा निर्हन्ति । “त्रैमपि नित्यम्”
४ । ४ । २० । इति मप्) । करणाज्जातः । रचितः ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, रघौ १६ । ३७ ।

“प्रादृषि प्रमदवर्हिण्येवभूत्

कृत्रिमात्रिषु विहारविभ्रमः” ॥)

कृत्रिमकः, पुं, (कृत्रिम + स्वार्थे सञ्ज्ञायां वा कन्) ।
तुरस्कनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृत्रिमधूपकः, पुं, (कृत्रिमः विविधसुगन्धद्रव्यादि-
कल्पितो धूपः । ततः स्वार्थे कन्) । नानासुगन्धि-
द्रव्यैकतदङ्गादिधूपः । तत्पर्यायः एकधूपः २ ।
इत्यमरः । २ । ६ । १२८ ॥

कृत्रिमपुल्लः, पुं, (कृत्रिमश्चासौ पुल्लेति) । दादश-
पुल्लमध्ये पुल्लविशेषः । तथा च मनुः ।

“सदृशान्तु प्रकुर्यादयं गुणदोषविचक्षणम् ।

पुल्लं पुल्लगुणैर्धुक्तं स विज्ञेयश्च कृत्रिमः” ॥

अस्यार्थः । “यः पुनः समानजातीयं पित्रोःपार-
लौकिकश्राद्धादिकरणाकारणाभ्यां गुणदोषो भवत
इत्येवमादिर्षं पुल्लगुणैश्च मातापित्रोराराधनादि-
भिर्धुक्तं पुल्लं कुर्यात् स कृत्रिमः पुल्लो बोध्यः” ।
इति कुल्लुकभट्टः । पुल्लजिका । यथा । कुमारः । १२ । ६ ।

“सा कन्दुकैः कृत्रिमपुल्लकैश्च

रेभे मूजमध्यगता सखीनाम्” ॥

कृत्रिममित्रः, पुं, (कृत्रिमं मित्रं इति । पुं स्वं निया-
मकात्) । रचितबन्धुः । इति स्मृतिः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृन्तति कृण्वति वा । कृत् क्ते वेष्टने
च । “क्षुब्रश्चिह्नलृप्थिः कित्” । उणां ३ । ६६ ।

इति सः किञ्च) । जलम् । इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादिरुक्तिः ॥ समुदायः । इत्युणादिकोषः ॥

कृत्स्नं, स्त्री, (कृत् + कृञ् प्रत्ययः) । जलम् । सर्वम् ।
(यथा, गीतायाम् । ११ । १३ ।

“तत्रैकस्मिन् जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ।

अपश्यदेवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा” ॥)

कुक्षिः । इति मेदिनी ॥

कृत्स्नः, चि, (कृत् + “कृत्यश्रुभ्यां कृञ्” । उणां ३ ।

१७ । इति कृञ्) । अशेषः । समस्तः । इत्यमरः ।

३ । १ । ६५ ॥ (यथा, मनुः २ । १६५ ।

“तपोविशेषैर्विविधैर्नैस्त्रैश्च विधिचोदितैः ।

वेदः कृत्स्नोऽधिगन्तव्यः सरहस्यो विजन्मना” ॥)

कृदरः, पुं, (कृ + अच् । “कृदरादयश्च” । उणां ५ ।

४१ । इति साधुः) । धान्यादिगृहम् । गोला इति

भाषा ॥ इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिरुक्तिः ॥

कृन्तनं, स्त्री, (कृन्तति इति । “कृतेर्नुम् चेतित्” । उणां

३ । १८६ । इति कचन् नुम् च) । लाङ्गलम् । इति

सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिरुक्तिः ॥

कृन्तनं, स्त्री, (कृत्यते इति । कृत् + भावे ल्युट्) ।

कृदनम् । यथा, कर्मणोचने नारदवचनम् ॥

“कृन्तनं नखकेशानां कृदनञ्च वनस्पतेः ।

श्रावाशौचै न कर्त्तव्यं पाठनं पठनन्तथा” ॥

(तथा च गीतगोविन्दे, १ । ३२ ।

“विगलितलज्जितजगदवलोकनतश्चकश्चकृतहा-
से । विरहिनिहन्तनकुन्तमुखाकृतिकेतकिदन्तुरि-
ताशे” ॥)

कृप, ऊ ड व ल् कल्पने । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भां-आत्वं-अकं-सेट्) । सप्तमस्वरौ । कल्पनं
सामर्थ्यम् । ऊ, अकल्पिष्य अक्षत् । ड, कल्पते

कल्पयति इति हलायुधः ॥ व, कल्पस्यति चित्कृ-
प्ति । ल्, अकृपत् । हते तस्मिन् प्रियं श्रुत्वा

कल्पता प्रीतिं परां प्रसुरिति अनेकार्थत्वेऽन्तर्भूत-
जार्थत्वात् जनयितेत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

कृप, ल् दौर्बल्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त

चुरां-परं-अकं-सेट्) । सप्तमस्वरौ । कृपयति ।

वृत्तस्वरौति त्रिलोचनः । इति दुर्गादासः ॥

कृप, कि युतौ । चित्रे । कल्पने । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(चुरां पठे भां-परं-अकं सकृद्-सेट्) । सप्तम-
स्वरौ । कि कल्पयति कल्पति । कृपः कृपोऽकृ-

पादाविति कृपादेशः । इति दुर्गादासः ॥

कृपः, पुं, (कृपा अस्त्यस्य पालनसाधनत्वेन । अर्श-

आदित्वात् अच्) । कृपाचार्यः । स तु क्रोधाचार्य-
श्याजकः । इति मेदिनी ॥ तथा चोक्तम् ।

“गौतमान्मिथुनं जज्ञे शरत्कृत्वाच्छरदतः ।

अश्वत्थामश्च जगनी कृपश्चैव महाबलः” ॥

इति महाभारतम् ॥ (स तु गौतमवंशस्य शरदतः
पुत्रः राज्ञा शान्तनुना कृपया पालितः अतः कृप

इति नाम्ना प्रसिद्धः । सोऽसौ यावज्जीवं कौमार-

ब्रह्मचर्यमालम्ब्य सुबाणकानामाचार्यत्वे भीष्मा-

दिभिर्नियोजितः कुरुक्षेत्रयुद्धे दुर्योधनपक्षमा-

श्रित्य पाण्डवैः सह संग्रामं कृत्वा लोकक्षयकरे

तस्मिन् समरे अमरत्वात् न निहतः ॥ अस्य

उत्पत्तिविवरणान्तु महाभारते १ । १३० अध्याये
द्रष्टव्यम् ॥) व्यासः । इति धर्मगी । (राजधि-
विशेषः । यथा, ऋग्वेदे । ८ । ३ । १२ ।

“शृगिष यथा रुद्रमं श्यावकं कृपमिन्द्र । प्रावः
स्वर्गारम्” । “रुद्रमं श्यावकं कृपं च एतन्नामकां-
स्त्रीन् राजर्षीन् यथा प्रावः” । इति भाष्यम् ॥)

कृपणः, चि, (कल्पते स्वल्पमपि दातुम् । कृप् +
बाङ्लकात् क्युन् अत एव न लत्वम्) । अदाता ।

(यथा, व्यासोक्तौ ।

“दातारं कृपणं मन्त्रे मृतोऽप्यर्थं न मुञ्चति” ॥)

तत्पर्यायः । कदर्थः २ किम्पचानः ३ मितम्पचः ४

क्षुद्रः ५ । इत्यमरः । ३ । १ । ४८ ॥ किम्पचः ६

अनमितम्पचः ७ । इति तट्टीका ॥ मन्दः ८

कीकटः ९ कुसुत् १० कीणाशः ११ । इति जटा-

धरः ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । ७५ ।

“दाता लघुरपि सेव्यो भवति न कृपणो महा-
नपि समृद्धा । कृपोऽन्तः स्वादुजलः प्रीत्यै लोकास्य

न समृद्धः” ॥ दीनः । यथा, हेः रामायणे २ । ३२ । २८ ।

“ततः स पुरुषस्याब्रह्मज्ञानं सहलक्षणः ।

द्विजैर्भ्यो बालहृद्भ्यः कृपणैर्भ्यो हृदापयत्” ॥

पारिभाषिककृपणानाह ॥ महाव्यसनप्राप्तो दीनः ।

यथा, रामायणे ४ । २१ । १६ ।

“आदितः कृपणैर्भ्यः कृपणो न स राघव ।

महात्मा व्यसनं प्राप्नो दीनः कृपण उच्यते” ॥

यो हि अक्षरं ब्रह्म अविज्ञाय लोकान्तरगामी

भवति सः । यदुक्तं बृहदारण्यके याज्ञवल्क्यप्रक-

रणे । “यो वा एतदक्षरमविदित्वा गार्ग्यस्मा-

क्षोकात् प्रेति स कृपणः” इति ॥ दुहित्वा हि

कृपापाचत्वात् कृपणम् । यदुक्तं मनौ ४ । १८५ ।

“भावा ज्येष्ठः समः पित्रा भार्या पुत्रः स्वकातनुः ।

ह्याया खोदासवर्गश्च दुहित्वा कृपणं परम्” ॥)

कुत्सितः । इति मेदिनी ॥

कृपणः, पुं, कृमिः । इति मेदिनी ॥

कृपा, स्त्री, (कृपेः सम्यसारणश्चेति भिदादिपाठादङ्

टाप् च) । कल्याण । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥

(यथा, महाभारते ।

“उवाच भीमं कल्याणी कृपान्वित्मिदं वचः” ॥)

कृपाणः, पुं, (कृपां नुदति प्रेरयति दूरीकरोतीत्यर्थः ।

नुद प्रेरणे + अन्येभ्योऽपीति डः । पूर्वपदादिति

यात्वम्) । खड्गः । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥

(यथा, कालिकापुराणे ।

“अथान दैत्यमतिरक्तलोचना

कृपाणपाशाङ्कुशशूलपट्टिशैः” ॥)

कृपाणकः, पुं, (कृपाण + स्वार्थे कन्) । खड्गः । इति

हारावली ॥

कृपाणिका, स्त्री, (कृपाणक + स्त्रियां टाप् अत इत्वं

च) । कुरिका । इति हेमचन्द्रः ॥

कृपाणी, स्त्री, (कृपाण + गौरादित्वात् ङीष्) ।

कर्त्तृ । इत्यमरः । २ । १० । ३४ ॥ कुरिका ।

इति मेदिनी ॥

कृपाद्वैतः, पुं, (कृपायां कृपावितरणे वा अद्वैतः अदि-

तीयः) । बुद्धभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥